

17-09-2026

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัปดาตา

มธุบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน โลกใบนี้ในเวลาขึ้นอยู่กับสภาพที่สิ้นหวังแล้ว ทุกคนจะต้องตาย เหตุนี้เองความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อโลกนี้ต้องจบสิ้น จดจำพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่อง!

คำถาม: อะไรคือเหตุผลสำหรับการไม่มีความกระตือรือร้นต่องานรับใช้?

คำตอบ: 1) หากบุคลิกภาพของลูกไม่ดีและไม่ได้จดจำพ่อ ลูกไม่สามารถมีความกระตือรือร้นต่องานรับใช้ได้ ลูกเฝ้าแต่สร้างการกระทำที่ผิดไปอย่างใดก็อย่างหนึ่ง จึงไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ 2) คำแนะนำแรกของพ่อคือเมื่อลูกตาย ทั้งโลกก็ตายสำหรับลูก ลูกไม่ได้แนะนำนั้นไปปฏิบัติ เป็นเพราะสติปัญญาติดกับอยู่ในร่างและความสัมพันธ์ทางร่าง ลูกจึงไม่สามารถทำงานรับใช้ได้

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา....

โอม ชานติ ลูกได้ยินเพลงของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนพูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” พวกเขาพูดชื่อของชีวาครั้งแล้วครั้งเล่า พวกเขาไปที่วัดของชีวาทุกวันและเฉลิมฉลองเทศกาลอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นทุกปี มีเดือนแห่งบุญที่สูงส่งมากที่สุด(เดือนอธิกवार-leap month)และปีของการทำบุญที่สูงส่งที่สุดด้วยเช่นกัน ทุกวันพวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” ผู้คนมากมายคือผู้กราบไหว้บูชาชีวา ผู้สร้างคือชีวาพระเจ้า ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด พวกเขาพูดว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา” พวกเขากราบไหว้บูชาท่านทุกวัน ลูกรู้ว่านี่คือ ยุคแห่งการบรรจบพบกัน ยุคที่กลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดเหนือทั้งหมด ผู้คนได้รับสถานภาพไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งจากการศึกษาทางโลก ลักษณะและนารายณ์ประกาศสิทธิในสถานภาพของพวกเขาอย่างไร? พวกเขากลายเป็นนายของโลกละอย่างไร? ไม่มีผู้ใดรู้อะไรนี้ พวกเขาพูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา ท่านคือแม่และพ่อ” พวกเขาท่องคำสรรเสริญนี้ทุกวัน แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเมื่อใดที่ท่านมาและกลายเป็นแม่และพ่อแล้วให้มรดกของเราแก่เรา ลูกรู้ว่าผู้คนในโลกไม่รู้สิ่งใด พวกเขาเร่ร่อนไปอย่างมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา กลุ่มคนมากมายไปต่อมานาน พวกเขาเร่ร่อนไปอย่างมากมาย! หากลูกบอกพวกเขาเช่นนี้ พวกเขาก็จะไม่พอใจ ลูกไม่กีดกันท่านนั้นที่มีความสุขนี้อยู่ภายใน บางคนเฝ้าแต่เขียนว่า “บาบา นับตั้งแต่ที่ฉันได้รู้จักท่าน ความสุขของฉันไม่เคยมีขีดจำกัด” แม้กระทั่งเมื่อมีความยากลำบาก ลูกต้องอยู่อย่างมีความสุข ลูกต้องไม่มีวันลืมว่าขณะนี้ลูกเป็นของพ่อ เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าลูกได้บรรลุถึงชีพบาบา ไม่ควรมีขีดจำกัดสำหรับความสุขของลูก มายาทำให้ลูกลืมหื้มแล้วซ้ำเล่า แม้ว่าลูกเขียนว่าลูกมีศรัทธาและลูกรู้จักบาบา ลูกก็หย่อนยานขณะที่ก้าวไป เมื่อบางคนไม่ได้มาเป็นเวลา 6-8 เดือนหรือ 2-3 ปี บาบาเข้าใจว่าพวกเขาไม่ได้มีศรัทธาที่สมบูรณ์ในสติปัญญาและพวกเขาไม่ได้มีความซาบซึ้งอย่างสมบูรณ์ ท่านคือพ่อที่ไร้ขีดจำกัดเช่นที่ว่าท่านให้มรดกแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาตเกิด หากลูกมีศรัทธาและแล้วลูกจะมีความสุขและความซาบซึ้งอย่างมากมาย เมื่อพระราชกฤษฎีกาการรับเด็กมาเลี้ยงดูและเด็กคนนั้นรู้ว่าพระราชกฤษฎีกาการอุปถัมภ์และทำให้เขาเป็นทายาท เด็กคนนั้นจะมีความสุขอย่างมาก เขาจะรู้สึกถึง: ฉันกำลังจะกลายเป็นลูกของพระราชกฤษฎีกา หรือหากเด็กที่ยากจนได้รับการอุปถัมภ์จากผู้คนมั่งคั่ง เขาจะรู้สึกมีความสุขมาก เมื่อเขาตระหนักว่าเขาได้รับการอุปถัมภ์จากผู้นั้นผู้นี้ ความทุกข์ของเขาของการเป็นคนจนก็จะหายไป นั่นคือเรื่องของเพียงหนึ่งชาติเกิด ที่นี้ลูกมีความสุขจากการประกาศสิทธิในมรดกเป็นเวลา 21 ชาตเกิด จดจำพ่อที่ไร้ขีดจำกัดและแสดงหนทางให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ชีพบาบา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาแล้ว ท่านอธิบายว่าท่านคือพ่อของลูก ไม่มีมนุษย์ใดสามารถพูดว่า “พ่อคือพ่อที่ไร้ขีดจำกัดของลูก” พ่อเท่านั้นที่อธิบายว่าท่านมาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ท่านบอกคำพูดเดียวกันกับลูกว่าจดจำพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่อง เพียงด้วยการจดจำพ่อ พ่อผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์ท่านนั้นที่

ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีหนทางอื่นใดที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์ กฎะณะไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าได้ พระเจ้าของกิตะคือ ผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์และท่านอยู่เหนือการเกิดและการตาย นี่คือนิสัยแรกที่ลูกควรให้ผู้คนเขียน เมื่อผู้อื่นเห็นบุคคลที่มีชื่อเสียงเขียนสิ่งนี้ พวกเขาจะรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง หากพวกเขาเห็นบุคคลธรรมดาเขียนสิ่งนี้ พวกเขาจะพูดว่าบราห์มาภิกษุหรือเวทมนตร์ใส่เขา เหตุนี้เองเขาจึงได้เขียนสิ่งนั้นลงไป พวกเขาจะไม่พูดเช่นนั้นหากบุคคลที่มีชื่อเสียงเขียน เมื่อลูกพูดสิ่งใด พวกเขาจะพูดว่าลูกมีปากเล็กและกำลังพูดสิ่งที่ใหญ่โตว่า (สิ่งที่ลูกพูดทั้งหมด) พระเจ้ามาแล้ว ลูกต้องไม่เพียงแต่พูดว่าพระเจ้ามาแล้ว ไม่มีผู้ใดจะเข้าใจสิ่งนั้นได้ และแม้กระนั้นบางคนก็จะหัวเราะเยาะลูกด้วย จงอธิบายว่ามี 2 พ่อ ก่อนอื่นใด ห้ามบอกพวกเขาโดยตรงทันทีว่าพระเจ้าได้มาแล้ว เพราะทุกวันนี้ผู้คนมากมายในโลกผู้ที่เรียกตนเองว่าพระเจ้า พวกเขาทั้งหมดคิดว่าตนเองคืออวตารของพระเจ้า ดังนั้นอธิบายความลับของ 2 พ่อนี้ให้แก่พวกเขาอย่างมีกลยุทธ์ หนึ่งคือพ่อที่มีชีวิตจำกัด และอีกหนึ่งคือพ่อที่ไร้ชีวิตจำกัด ชื่อของพ่อคือชีวา ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ และแน่นอนว่าท่านต้องให้มรดกแก่ลูกๆของท่าน ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ท่านมาและก่อตั้งสวรรค์ ดังนั้น นรกต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน สิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นคือสงครามมหาภารตะ เมื่อลูกเพียงแต่พูดว่าพระเจ้ามาแล้ว ไม่มีผู้ใดเข้าใจสิ่งใดได้ ลูกเฝ้าแต่ติกลอง เมื่อลูกทำงานรับใช้ในวิธีที่ผิดเช่นนั้นและงานรับใช้จะยิ่งหย่อนยานมากยิ่งขึ้น ในด้านหนึ่งลูกพูดว่าพระเจ้ามาแล้ว และท่านกำลังสอนลูก แล้วลูกก็ไปแต่งงาน! ผู้คนก็จะถามว่า “อะไรเกิดขึ้นกับท่าน? ท่านพูดว่าพระเจ้ากำลังสอนท่าน!” และแล้วพวกเขาก็จะตอบว่า “เราเพียงแต่บอกสิ่งที่เราได้ยินแก่ท่าน” มีอุปสรรคหลายอย่างจากลูกๆของพ่อเอง ยกตัวอย่างชาวฮินดู ได้ทำให้ตนเองเสื่อมลง ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วพวกเขาเป็นของศาสนาเทพ แต่พวกเขาพูดว่าพวกเขาคือชาวฮินดู พวกเขาได้ ทำให้ตนเองเสื่อมลงในวิธีนี้ ขณะนี้ลูกรู้ว่าเมื่อลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกมีศาสนาที่สูงส่งและสร้างการกระทำที่สูงส่ง ด้วยการทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกจึงเสื่อมทรามลงทั้งในศาสนาและการกระทำของตนเอง พวกเราคือผู้ที่เริ่มประณามศาสนาของตนเอง ด้วยการทำตามกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจของมายา ด้วยเหตุนี้ บาบาสึงพูดว่า นั่นคือการชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจ นี่คือการชุมนุมที่สูงส่งที่พ่อสอนราชาโยคะ เวลานี้คือยุคเหล็ก ผู้ที่มากและรับฟังความรู้ที่กลายเป็นเทพจากปีศาจ ความรู้นี้เป็นไปเพื่อกลายเป็นเทพ ลูกกลายเป็นเทพด้วยการเอาชนะกิเลสทั้งห้า ไม่เคยมีสงครามใดระหว่างเทพและปีศาจ พวกเขาทำความผิดพลาดนี้แต่พวกเขาได้แสดงว่าผู้ที่มีพระเจ้าอยู่ข้างเขานั้นจะมีชัยชนะ พวกเขาได้พูดชื่อของกฎะณะในนั้น ในความเป็นจริงแล้วลูกทำสงครามอยู่กับมายา พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งต่างๆมากมายให้แก่ลูกๆ แต่บางคนนั้นตาโหม่ประสาธมากจนกระทั่งพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่สามารถจดจำพ่อได้ พวกเขาเข้าใจว่าสติปัญญาของเขาตาโหม่ประสาธและจึงไม่สามารถจดจำพ่อ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงเฝ้าแต่มีการกระทำที่ผิด แม้แต่ลูกที่ดีมากก็ไม่ได้จดจำพ่อเลย พวกเขาไม่ได้ปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองเลย! เหตุนี้เองจึงไม่มีความกระตือรือร้นใดๆต่อการทำงานรับใช้ พ่อพูดว่า “จงสร้างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด” นั่นคือลิมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด! คำว่า “ฆา” ไม่ถูกพูดอย่างแท้จริง มีคำกล่าวไว้ว่า: เมื่อลูกตาย ทั้งโลกก็จะตายไปจากลูก พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งนี้ จงจัดสิ่งเหล่านั้นออกไปจากสติปัญญาของลูก ขณะนี้ลูกเป็นของพ่อ ลิมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด จดจำพ่อผู้เดียว เมื่อบางคนรู้สึกสิ้นหวังกับความเจ็บป่วยของตนเอง คนอื่นต้องตัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของเขากออกไป และแล้วเขาก็ถูกบอกให้จดจำราม(พระเจ้า) พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า โลกนี้คืออยู่ในสภาพที่สิ้นหวังอย่างแท้จริง โลกนี้จะถูกทำลาย ทุกคนจะตาย และด้วยเหตุนี้เองลูกจึงต้องจัดความผูกพันยึดมั่นออกไปจากสิ่งนั้น พวกเขาเฝ้าแต่ท่องสวดชื่อของราม ที่นี้ไม่ใช่เรื่องของเพียงหนึ่งเดียว ทั้งโลกจะถูกทำลาย ด้วยเหตุนี้เองพ่อจึงให้มนตราเดียวแก่ลูกว่า จดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ! ท่านเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกในวิธีที่ต่างกันมากมาย เวลานี้เดือนแห่งการทำบุญได้มาถึงแล้วและท่านจึงเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกเกี่ยวกับยุคที่เป็นสิริมงคลที่สุดที่ลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ลูกต้องฉลาดอย่างยิ่งในการอธิบายสิ่งเหล่านี้ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างดี ลูกต้องไม่สร้างการกระทำที่เป็นบาปใดๆ การหยิบบางสิ่งโดยไม่ได้

รับอนุญาตหรือการรับประทานบางสิ่งโดยไม่ได้รับอนุญาตก็เป็นบาปที่แฝงตัวด้วยเช่นกัน กฎนั้นเข้มงวดอย่างยิ่ง เมื่อบางคนกระทำบาปและไม่ได้ออกบาปเกี่ยวกับสิ่งนั้น บาปนั้นก็เฝ้าแต่เพิ่มพูน ที่นี้ลูกต้องกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ พ่อรักษาดวงวิญญาณบุญและไม่ชอบดวงวิญญาณบาป ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พวกเขาตระหนักว่าพวกเขาได้รับผลกระทบที่ดี ด้วยการกระทำที่ดี เหตุนี้เองพวกเขาจึงทำกรรมที่ดีในการให้ทานและทำบุญ นี่คือการกระทำและพวกเขายังพูดว่าพระเจ้าให้ผลที่ดีของการกระทำที่ดี พ่อพูดว่าพ่อไม่ได้เพียงแต่นั่งลงและทำธุรกิจนั้น ทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้ในละคร อย่างแน่นอนที่พ่อต้องมาตามละคร พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาและชี้หนทางแก่ทุกคน ไม่มีเรื่องของความเมตตาในสิ่งนี้ บางคนเขียนว่า “บาบา หากเรามีพรของท่าน เราจะมีวันสิ้นท่าน” พ่อพูดว่าพ่อไม่ได้มีความเมตตาในวิธีนี้ สิ่งเหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา จะมีเมตตาต่อตนเอง! ด้วยการจดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกเผาไป สิ่งต่างๆของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้ดำเนินไปในหนทางของความรู้ หนทางของความรู้คือการศึกษาลำเรียน ครูจะไม่มีเมตตาต่อผู้ใด แต่ละคนต้องศึกษาลำเรียน พ่อให้ศรัทธา ดังนั้น ลูกควรทำตามศรัทธานั้นใช่ไหม? อย่างไรก็ตามเนื่องจากการทำตามการกำหนดของลูกเอง ลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ใดๆ ลูกต้องกลายเป็นดวงวิญญาณบุญอย่างสมบูรณ์ ไม่ควรมีการกระทำบาปแม้เพียงน้อยนิดที่สุด ลูกบางคนไม่เคยพูดถึงบาปที่พวกเขากระทำ พ่อพูดว่าพวกเขาจะไม่วันประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้รับการจดจำกันว่า: ผู้ที่ไต่เต้าจะได้ลิ้มรสความหวานขึ้นแห่งสวรรค์ ลูกรู้ว่าสถานภาพนั้นสูงมาก หากลูกล้มลงก็จะไม่มีประโยชน์ใดเลย ความหยิ่งยโสที่ไม่บริสุทธิ์นั้นเป็นอันดับหนึ่ง ตัณหาโรค ความโกรธและความผูกพันยึดมั่นนั้นก็ไม่ได้ยิ่งหย่อน ความละโมภและความผูกพันยึดมั่นทำลายทุกสิ่งอย่างสิ้นเชิง เมื่อลูกมีความผูกพันยึดมั่นต่อลูกของลูก ลูกก็เฝ้าแต่จดจำพวกเขา ดวงวิญญาณพูดว่าของนั้นคือชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ทำความเพียรพยายามเช่นที่ลูกไม่จดจำผู้ใดอื่น สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดต้องจบสิ้นลง การทำลายเพียงอยู่เบื้องหน้าเท่านั้น หลังจากนั้น ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกของลูกได้ เหตุใดลูกจึงผูกพันยึดมั่นต่อโลกนี้เล่า? แต่ละคนควรพูดกับตนเองในวิธีนี้ ขจัดทั้งโลกออกจากสติปัญญาของลูก ทั้งหมดจะต้องถูกทำลาย พายุจะมาถึงสิ่งเหล่านั้นจะจบสิ้นทุกสิ่ง เมื่อไฟลุกไหม้บางแห่งและมีลมพัดรุนแรง ทุกสิ่งจะถูกทำลายอย่างรวดเร็ว เพียงในครึ่งชั่วโมงกระท่อม 100-150 หลังก็จะถูกทำลาย ลูกรู้ว่ากองฟางต้องถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ มนุษย์เหล่านี้ทั้งหมดจะตายได้ด้วยวิธีอื่นได้อย่างไร? ลูกที่ดีมีบุคลิกภาพดีนั้นจะทำงานรับใช้ที่ดี ลูกควรมีความซาบซึ้ง ลูกจะมีความซาบซึ้งอย่างสมบูรณ์ในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกไปถึงสภาพอยู่เหนือปวงกรรมของลูกเอง อย่างไรก็ตาม ลูกก็ยังคงต้องเฝ้าแต่เพียรพยายามจนถึงเวลานั้น ผู้คนมากมายไปที่วัดของชีวาในพาราณสี เพราะท่านคือ พระเจ้า ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด พวกเขากราบไหว้บูชาชีวามากมายที่นั่น บาบาเฝ้าแต่บอกลูกให้ไปที่นั่นและอธิบายแก่พวกเขาว่า: พระเจ้าชีวาให้มรดกนี้แก่ลักษมีและนารายณ์ พวกเขาได้รับมรดกของเขาจากท่านในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อลูกอธิบายสิ่งนี้แก่พวกเขา ลูกจะรวมการอธิบายเกี่ยวกับบราห์มาและสรีสวตีไว้ด้วยเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนโดยใช้รูปภาพ ลักษมีนารายณ์ได้รับอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไร หนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้คงอยู่ในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาพูดว่าความเลื่อมใสศรัทธาได้ดำเนินไปเป็นนิรันดร์ ขณะนี้ลูกได้รับความรู้อย่างมากมายที่ลูกควรซาบซึ้งว่า: พระเจ้ากำลังสอนเราเพื่อที่จะให้โชคของอาณาจักรของเราแก่เราเป็นเวลา 21 ซาติเกิด! ลูกคือนักเรียน ผู้ที่มีศรัทธาจะประหลาดใจว่า “ผู้เดียวที่บราห์มา กุมาริได้ฟังทุกสิ่งมาและปลูกฝังศรัทธาในเรา ตัวท่านเองนั้นจะเป็นเช่นไร?” ก่อนอื่นใดพวกเขาต้องการมาและพบกับพ่อเช่นนี้! จนกว่าพวกเขามีศรัทธาที่สมบูรณ์ พวกเขาจะไม่สามารถก้าวหน้าไปได้ ผู้ที่มีศรัทธาจะวิ่งอย่างรวดเร็ว “เราจะไปและพบพ่อเช่นนั้น เราจะไม่ทิ้งท่านไว้ตามลำพัง บาบา ขณะนี้ฉันเป็นของท่าน ฉันจะไม่ไปที่ใดเวลานี้” มีเพลงที่ว่าไม่ว่าท่านจะรักฉันหรือไม่ไม่ว่าท่านจะปฏิเสธฉันหรือไม่ ผู้นี้ผู้ที่รักท่านอย่างมากจะไม่จากบ้านใดบ้านของท่าน ไม่ใช่ทุกคนสามารถอยู่ที่นี้ได้ ลูกต้องถูกส่งไปทำงานรับใช้ ขณะอาศัยอยู่กับครอบครัวที่บ้าน จงอยู่อย่างเป็นเช่นดอกบัว บางคนเขียนสิ่งนี้ แต่เมื่อพวกเขาออกไปภายนอก พวกเขาติดกับอยู่ในการควงหมุนของมายา มายาเต็มไป

ด้วยพลังอย่างยิ่ง! มายาสร้างอุปสรรคมากมาย ตะเกียงที่แสงเล็กถูกพายุมากมายของมายาพัดกระหน่ำ! บาบามาและอธิบายแก่ลูกถึงสาระของเพลงเหล่านี้ นี่คือนัยแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดของ ลูก เดือนของการทำบุญของผู้เลื่อมใสศรัทธาได้ผ่านไปแล้ว พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เท่านั้น เพื่อชำระล้างผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมามีบริสุทธิ์ คำอธิบายนี้ดีมาก! อัจชะ แต่ละวัน วิธีการใหม่ๆ ฝ่าฝืนแต่ปรากฏขึ้นมาเพื่อความก้าวหน้าของงานรับใช้ รูปภาพที่ดีมากมายจะฝ่าฝืนแต่ถูกทำขึ้นมา มีคำกล่าวที่ว่า แม้อาจใช้เวลานานในการทำงานนั้นแต่ก็ได้รับผลสำเร็จเป็นอย่างดี ลูกกำลังได้รับสินค้าสำเร็จรูปที่ผู้ใดก็ตามสามารถเข้าใจได้ในทันที รูปภาพของบันไดนั้นดีมาก ไม่มีผู้ใดสามารถกล่าวได้ขณะนี้ว่าเขาบริสุทธิ์ ยุคทองเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ ลักษณะและนารายณ์คือ นายของโลกที่บริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เอาใจใส่อย่างมากเพื่อที่ว่าจะไม่มีการกระทำที่เป็นบาปที่หยาบหรือแม้กระทั่งบาปที่ละเอียดอ่อนที่สุด ห้ามนำสิ่งใดไปอย่างลับๆ ระวังความละโมภและความผูกพันยึดมั่น
2. สละทิ้งความหยิ่งยโสที่ไม่บริสุทธิ์ที่จะทำลายลูกอย่างสิ้นเชิง เพียรพยายามที่จะไม่จดจำผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกอุทิศตัวลูกเองโดยการส่งเวการตระหนักรู้ทั้งหมดของร่างกายของลูกและกลับมาโดยยุค และเป็นอิสระจากปวงพันธะ
ทุกการกระทำของผู้ที่ส่งเวการตระหนักรู้ของร่างกายของพวกเขาจะกลายเป็นกระจก เมื่อบางสิ่งถูกส่งเว สิ่งนั้นจะไม่ถือว่าเป็นของลูกอีกต่อไป ด้วยการส่งเวการตระหนักรู้ของร่างกายของลูก เมื่อความรู้สึกของ 'ของนั้น' สิ้นสุดลง ความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งนั้นก็จบลงด้วยเช่นกัน นี่เรียกว่าการอุทิศตนอย่างสิ้นเชิง ผู้ที่อุทิศตนเองในวิธีนี้อยู่อย่างโยค ยุคต่ออย่างต่อเนื่องและเป็นอิสระจากปวงพันธะ ทุกความคิดและการกระทำของพวกเขาเป็นยุคดียุคดี

คติพจน์: ทำให้ผู้ทรงพลังอำนาจเป็นมิตรร่วมทางของลูกและความสำเร็จจะอยู่กับลูก

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานี้เปิดเผยรูปของผู้ประทานของลูก

ฝ่าฝืนพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ประทาน นั่นคือ ผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ เพียงเมื่อหลังจากกลายเป็นดวงวิญญาณญาณที่ยิ่งใหญ่แล้วเท่านั้น ลูกจึงสามารถหาหน้าที่ของผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ได้ ดวงวิญญาณญาณที่ยิ่งใหญ่นั้นได้รับการยอมรับจากการกระทำของผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ ทุกดวงวิญญาณจะต้องได้รับส่วนที่ถูกต้องของพวกเขาเองและมรดกของพ่อผ่านทางลูก ด้วยเหตุนี้ จงให้ประกายเช่นนั้นในรูปของลูกที่จะไม่มีใครอยู่อย่างถูกกีดกันจากการประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาเอง จงพิจารณาเสมอว่าตนเองเป็นผู้ประทาน ลูกของผู้ประทาน ผู้ที่ให้อยมมีประกายและความซาบซึ้ง ขณะนี้ จงให้สันสการ์เหล่านั้นปรากฏออกมา